УДК 343 **DOI https://doi.org/10.32782/2522-9656/2026-20-15**

Шило Ірина Вікторівна,
доктор філософії з права,
старший викладач кафедри
кримінально-правових дисциплін
Навчально-наукового інституту права
та інноваційної освіти
Дніпровського державного університету
внутрішніх справ
ORCID ID: 0000-0002-9134-134X

КІЛЬКІСНІ ПОКАЗНИКИ ОСІБ, ЯКІ ВЧИНИЛИ КОЛАБОРАЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

QUANTITATIVE INDICATORS OF PERSONS WHO COMMITTED COLLABORATIVE ACTIVITIES IN UKRAINE UNDER MARTIAL LAW

Анотація. У статті досліджено кримінологічні особливості осіб, які вчинили колабораційну діяльність, передбачену ст. 111-1 Кримінального кодексу України (далі- КК України). Актуальність теми зумовлена необхідністю поглибленого вивчення особи правопорушника та з’ясування практичних аспектів застосування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, яке передбачене як основне за окремі форми колабораційної діяльності. Розглянуто законодавчі передумови запровадження кримінальної відповідальності за такі діяння, особливості їх кримінально-правової оцінки та проблеми реалізації відповідних санкцій щодо осіб, які не мають посади або професійної діяльності, права на яку можна було б позбавити.

На основі статистичних даних за 2022–2025 роки проаналізовано динаміку зареєстрованих кримінальних правопорушень, передбачених ст. 111-1 КК України, а також кількісні та соціально-демографічні характеристики виявлених осіб. Встановлено, що кількість зареєстрованих правопорушень цієї категорії зменшилася з 3 851 у 2022 році до 1 714 у 2025 році. Водночас визначено переважання серед виявлених осіб чоловіків, осіб віком 40–54 роки та осіб із вищою або фаховою передвищою освітою. Окремо наголошено на необхідності врахування ймовірної латентності колабораційної діяльності, пов’язаної, зокрема, з обмеженими можливостями доступу правоохоронних органів до тимчасово окупованих територій. Обґрунтовано, що статистичні показники характеризують передусім офіційно обліковані випадки та не відображають повною мірою фактичної поширеності відповідних діянь. Зроблено висновок про доцільність подальшого вивчення професійного та соціального статусу правопорушників, мотивів їхньої поведінки й судової практики для оцінки ефективності передбачених законом покарань.

Ключові слова: колабораційна діяльність, кримінологічна характеристика, особа правопорушника, кримінальне правопорушення, ст. 111-1 КК України, покарання, латентність, статистичний аналіз.

Abstract. The article examines the criminological characteristics of persons who have committed collaborative activities as provided for by Article 111-1 of the Criminal Code of Ukraine (hereinafter referred to as the CC of Ukraine). The relevance of the study is determined by the need for an in-depth examination of the offender’s personality and clarification of the practical

aspects of applying the penalty of deprivation of the right to hold certain positions or engage in certain activities, which is provided as the principal punishment for certain forms of collaborative activities. The article considers the legislative prerequisites for establishing criminal liability for such acts, the specific features of their criminal-law assessment, and the problems associated with the implementation of relevant sanctions against persons who do not hold a position or engage in professional activities from which they could be deprived of the respective right.

Based on statistical data for 2022–2025, the study analyzes the dynamics of registered criminal offenses under Article 111-1 of the CC of Ukraine, as well as the quantitative and socio-demographic characteristics of identified offenders. It was established that the number of registered offenses in this category decreased from 3,851 in 2022 to 1,714 in 2025. At the same time, men, persons aged 40–54, and persons with higher or professional pre-higher education predominated among the identified offenders. Particular attention is paid to the probable latency of collaborative activities, which is associated, in particular, with the limited access of law enforcement authorities to temporarily occupied territories. It is substantiated that statistical indicators primarily reflect officially recorded cases and do not fully reflect the actual prevalence of the relevant acts. The article concludes that further research into the professional and social status of offenders, the motives underlying their conduct, and judicial practice is appropriate for assessing the effectiveness of the penalties provided by law.

Key words: collaborative activities, criminological characteristics, offender's personality, criminal offense, Article 111-1 of the Criminal Code of Ukraine, punishment, latency, statistical analysis.

Постановка проблеми. Повномасштабне збройне вторгнення Російської Федерації на територію України 24 лютого 2022 року зумовило необхідність удосконалення національного кримінального законодавства з метою належного правового реагування на суспільно небезпечні прояви співпраці громадян України з державою-агресором та її окупаційними адміністраціями. Одним із результатів такого законодавчого реагування стало запровадження спеціального складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 111-1 Кримінального кодексу України (далі – КК України), якою встановлено кримінальну відповідальність за колабораційну діяльність. [1].

Законодавче закріплення відповідальності за колабораційну діяльність стало важливим етапом розвитку кримінально-правових засобів охорони державного суверенітету, територіальної цілісності та національної безпеки України. Водночас зміст ст. 111-1 КК України свідчить про те, що законодавець об'єднав у межах однієї статті різні за характером, ступенем суспільної небезпечності та формами прояву діяння: від публічного заперечення збройної агресії та закликів до підтримки держави-агресора до добровільного зайняття посад в окупаційних органах влади, провадження господарської діяльності у взаємодії з окупаційними структурами, участі в незаконних збройних формуваннях і надання допомоги у веденні бойових дій проти України [1].

Особливу увагу привертає диференціація кримінальної відповідальності за окремі форми колабораційної діяльності. Зокрема, діяння, передбачені частинами першою та другою ст. 111-1 КК України, віднесені до кримінальних

проступків, хоча санкції відповідних норм передбачають, зокрема, позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на тривалий строк. Такий підхід породжує питання щодо узгодженості категоризації цих кримінальних правопорушень із характером передбачених покарань, а також щодо практичних наслідків застосування відповідних санкцій до різних категорій осіб.

Водночас важливо враховувати, що законопроєкт щодо встановлення кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність був зареєстрований у Верховній Раді України ще 24 лютого 2021 року, тоді як відповідний Закон № 2108-IX ухвалено 3 березня 2022 року, а чинності він набрав 15 березня 2022 року. Отже, повномасштабне вторгнення стало безпосереднім контекстом законодавчого запровадження цієї кримінально-правової заборони, однак робота над відповідним законодавчим регулюванням розпочалася раніше [2].

Проблематика призначення покарання за колабораційну діяльність набуває особливого значення з огляду на те, що позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як основне покарання за діяння, передбачені частинами першою та другою ст. 111-1 КК України, має безальтернативний характер [1].

Така конструкція санкції актуалізує питання про її практичну застосовність до осіб, які на момент вчинення кримінального правопорушення не працювали, не обіймали посад в органах державної влади чи місцевого самоврядування та не здійснювали діяльності, права на яку можна було б позбавити. Особливої уваги потребує з’ясування того, наскільки призначене покарання відповідає фактичному становищу конкретної особи та чи забезпечує воно досягнення мети покарання в таких випадках.

У цьому контексті важливого значення набуває кримінологічне дослідження особи, яка вчинила колабораційну діяльність, зокрема на підставі статистичних даних про зареєстровані кримінальні правопорушення, осіб, яким повідомлено про підозру, та результати досудового розслідування. Аналіз відомостей про соціально-демографічні характеристики, зайнятість, професійний статус та інші ознаки таких осіб дає змогу конкретизувати їхній кримінологічний портрет і встановити, наскільки поширеними є випадки вчинення відповідних діянь особами, для яких передбачене основне покарання може не мати безпосереднього практичного змісту.

Окремі аспекти кримінологічної характеристики осіб, причетних до колабораційної діяльності, вже висвітлювалися у працях українських науковців. Так, С. Пугач дослідила соціально-демографічні та кримінологічні характеристики жінок, підозрюваних у вчиненні колабораційної діяльності [3], а О. Г. Ткаченко, О. Г. Піднебесна та Т. В. Данильченко розглянули мотиваційні й соціально-психологічні особливості засуджених колаборантів [4]. М. Г. Тома зосередив увагу на зовнішніх, внутрішніх та ідеологічних чинниках

формування колабораціонізму, зокрема впливі пропаганди, русифікації та соціальних обставин окупації [5] та ін. Наведені дослідження дають змогу поглибити розуміння особи правопорушника та детермінації колабораційної діяльності, водночас актуальним залишається подальше вивчення статистичних характеристик відповідних правопорушень і осіб, які їх вчиняють.

З огляду на зазначене, дослідження колабораційної діяльності потребує комплексного підходу, що поєднує кримінально-правовий аналіз законодавчої конструкції відповідного складу кримінального правопорушення з криміналогічним вивченням особи правопорушника та статистичних закономірностей його вчинення. Такий підхід дозволяє не лише охарактеризувати законодавче регулювання відповідальності за колабораційну діяльність, а й виявити проблемні аспекти реалізації передбачених законом покарань та окреслити напрями подальшого наукового дослідження.

Важливим елементом кримінологічної характеристики колабораційної діяльності є дослідження особи правопорушника, оскільки встановлення її соціально-демографічних, освітніх та інших ознак дає змогу поглибити розуміння відповідного кримінально протиправного явища. З метою виявлення характерних особливостей осіб, які вчинили кримінальне правопорушення, передбачене ст. 111-1 Кримінального кодексу України, було проаналізовано статистичні дані за 2022–2025 роки.

Виклад основного матеріалу. За даними річних форм статистичної звітності за 2022–2025 роки, у структурі зареєстрованих кримінальних правопорушень простежуються зміни як загальної кількості кримінальних правопорушень, так і кількості діянь проти основ національної безпеки України, зокрема колабораційної діяльності, передбаченої ст. 111-1 КК України.

У 2022 році загальна кількість зареєстрованих кримінальних правопорушень становила 362 636. Із них 17 422 правопорушення належали до категорії злочинів проти основ національної безпеки України, а 3 851 було кваліфіковано за ст. 111-1 КК України. Таким чином, колабораційна діяльність становила 1,06 % від загальної кількості зареєстрованих кримінальних правопорушень та 22,10 % від правопорушень проти основ національної безпеки України [6].

У 2023 році загальна кількість зареєстрованих кримінальних правопорушень зросла до 475 595. Водночас кількість правопорушень проти основ національної безпеки України зменшилася до 6 270, а кількість правопорушень, передбачених ст. 111-1 КК України, становила 3 207. Їхня частка у загальній структурі зареєстрованих кримінальних правопорушень дорівнювала 0,67 %, тоді як серед правопорушень проти основ національної безпеки України на колабораційну діяльність припадало 51,15 % [7].

У 2024 році було зареєстровано 492 479 кримінальних правопорушень. Кількість кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки

України становила 5 998, а за ст. 111-1 КК України – 2 420. Частка колабораційної діяльності в загальній кількості зареєстрованих кримінальних правопорушень знизилася до 0,49 %, а серед правопорушень проти основ національної безпеки України становила 40,35 % [8].

У 2025 році загальна кількість зареєстрованих кримінальних правопорушень досягла 608 101. При цьому кількість правопорушень проти основ національної безпеки України становила 5 404, а правопорушень, передбачених ст. 111-1 КК України, – 1 714. Частка останніх у загальній кількості зареєстрованих кримінальних правопорушень становила 0,28 %, а у структурі правопорушень проти основ національної безпеки України – 31,72 % [9].

Аналіз наведених статистичних показників засвідчує, що протягом 2022–2025 років абсолютна кількість зареєстрованих кримінальних правопорушень за ст. 111-1 КК України послідовно зменшувалася: з 3 851 у 2022 році до 1 714 у 2025 році. Водночас частка колабораційної діяльності серед усіх зареєстрованих кримінальних правопорушень скоротилася з 1,06 % до 0,28 %. Однак її питома вага у структурі правопорушень проти основ національної безпеки України залишалася значною, попри зниження з 51,15 % у 2023 році до 31,72 % у 2025 році. Такі дані характеризують зміни в офіційно облікованій злочинності, проте самі по собі не дають підстав однозначно пояснювати причини відповідної динаміки [6, 7, 8, 9].

Водночас під час інтерпретації наведених статистичних показників необхідно враховувати ймовірну латентність колабораційної діяльності. Значна частина відповідних діянь може вчинятися безпосередньо на тимчасово окупованих територіях України, доступ до яких для українських правоохоронних органів є обмеженим або відсутнім. За таких обставин своєчасне виявлення, документування та належна правова оцінка відповідних фактів істотно ускладнюються. Крім того, не всі випадки колабораційної діяльності можуть бути встановлені дистанційно, зокрема за допомогою відкритих джерел інформації, оскільки відомості про конкретні діяння, причетних осіб та обставини їх вчинення можуть бути недоступними або недостатніми для підтвердження кримінально-правової кваліфікації. Отже, зменшення кількості зареєстрованих кримінальних правопорушень, передбачених ст. 111-1 КК України, не можна автоматично ототожнювати зі зменшенням фактичної кількості випадків колабораційної діяльності, адже на відповідні показники можуть впливати не лише реальні зміни її поширеності, а й можливості правоохоронних органів щодо виявлення та документування таких діянь.

За результатами аналізу статистичних даних щодо осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, передбачені ст. 111-1 КК України, встановлено, що у 2022 році було виявлено 726 таких осіб, у 2023 році – 1169, у 2024 році – 819, а у 2025 році – 491 особу. Наведені показники відображають

динаміку кількості виявлених осіб упродовж досліджуваного періоду [10, 11, 12, 13].

Аналіз вікової структури засвідчив, що найбільш чисельною у кожному з досліджених років була група осіб віком від 40 до 54 років. У 2022 році до цієї категорії належали 298 осіб, у 2023 році – 505, у 2024 році – 372, у 2025 році – 228 осіб. Другою за чисельністю була вікова група від 29 до 39 років, яка налічувала відповідно 177, 291, 240 та 155 осіб. Особи віком від 60 років становили 131 особу у 2022 році, 162 – у 2023 році, 85 – у 2024 році та 36 – у 2025 році. Натомість неповнолітні особи у відповідних статистичних даних за досліджуваною категорією не відображені [10, 11, 12, 13].

Дослідження статевої структури виявлених осіб показало, що впродовж усього аналізованого періоду кількість чоловіків перевищувала кількість жінок. Зокрема, у 2022 році було обліковано 233 жінки та 493 чоловіки, у 2023 році – 549 жінок та 620 чоловіків, у 2024 році – 335 жінок та 484 чоловіки, у 2025 році – 141 жінку та 350 чоловіків[10, 11, 12, 13]. Таким чином, статистичні показники засвідчують переважання чоловіків серед виявлених осіб, водночас значна кількість жінок у цій категорії також потребує врахування під час формування кримінологічної характеристики.

За освітнім рівнем найбільшу групу становили особи з вищою та фаховою передвищою освітою. Їхня кількість у 2022 році становила 405 осіб, у 2023 році – 681, у 2024 році – 458, у 2025 році – 272 особи. Наступною за чисельністю була категорія осіб із базовою та профільною середньою освітою: відповідно 236, 330, 263 та 153 особи. Особи з професійною (професійно-технічною) освітою становили 85 осіб у 2022 році, 154 – у 2023 році, 97 – у 2024 році та 66 – у 2025 році [10, 11, 12, 13].Кількість осіб із початковою освітою або без освіти була незначною.

Окремої уваги заслуговують відомості про громадянство. За даними статистичних форм, у 2022, 2024 та 2025 роках усі виявлені особи за ст. 111-1 КК України були обліковані як громадяни України. У 2023 році серед 1169 осіб 1168 становили громадяни України, а одна особа – іноземний громадянин. Осіб без громадянства у досліджуваних показниках не відображено[10, 11, 12, 13].

Отже, узагальнення статистичних даних за 2022–2025 роки дає підстави охарактеризувати типовий соціально-демографічний профіль виявленої особи за ст. 111-1 КК України як особу переважно чоловічої статі, віком 40–54 роки, з вищою або фаховою передвищою освітою та громадянством України. Водночас наведений профіль є узагальненням статистичних закономірностей, а не характеристикою кожної конкретної особи, яка вчинила колабораційну діяльність.

Варто також наголосити, що соціально-демографічні показники самі по собі не розкривають мотивів, морально-психологічних особливостей чи

механізму формування протиправної поведінки. Тому повноцінне кримінологічне дослідження особи колаборанта потребує подальшого аналізу професійного та соціального статусу, характеру виконуваних функцій, конкретної форми колабораційної діяльності, мотивів поведінки, а також матеріалів судової практики.

Висновки. Проведене дослідження дає підстави для висновку, що колабораційна діяльність характеризується різноманітністю форм прояву, а кримінологічне вивчення осіб, які її вчиняють, має важливе значення для розуміння відповідного явища та вдосконалення заходів протидії йому.

Аналіз статистичних даних за 2022–2025 роки засвідчив зменшення кількості зареєстрованих правопорушень, передбачених ст. 111-1 КК України, з 3 851 до 1 714. Водночас цю динаміку не можна беззастережно ототожнювати зі зменшенням фактичної поширеності колабораційної діяльності, оскільки на офіційні показники можуть впливати труднощі виявлення та документування діянь, зокрема на тимчасово окупованих територіях.

Узагальнення соціально-демографічних показників дозволило визначити характерні ознаки виявлених осіб: переважання чоловіків, вікової групи 40–54 роки та осіб із вищою або фаховою передвищою освітою. Однак такі ознаки відображають статистичні закономірності й не можуть автоматично переноситися на кожного правопорушника. Вони також не розкривають самостійно мотивів, морально-психологічних особливостей або механізму формування протиправної поведінки.

Окремої уваги потребує питання практичного застосування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю до осіб, які на момент вчинення правопорушення не працювали та не здійснювали діяльності, якої може стосуватися така заборона. Для ґрунтовної оцінки цієї проблеми необхідно зіставити соціальний і професійний статус правопорушників із характером призначених їм покарань та практикою їх виконання.

Отже, подальше дослідження колабораційної діяльності доцільно спрямувати на аналіз професійного становища правопорушників, конкретних форм учинених діянь, мотивів поведінки та матеріалів судової практики. Це дасть змогу поглибити кримінологічну характеристику відповідної категорії осіб і предметніше оцінити практичну реалізацію кримінально-правових заходів протидії колабораційній діяльності.

Перелік використаних джерел:

1. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. Відомості Верховної Ради України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text (дата звернення: 09.09.2026).

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо встановлення кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність : Закон України від 03.03.2022

№ 2108-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2108-20#Text (дата звернення: 24.09.2026).

3. Пугач С. Кримінологічна характеристика особи жінки, яка підозрюється в учиненні колабораційної діяльності. 2024. С. 22-26 DOI: https://doi.org/10.32999/ksu2307-8049/2024-3-4 .

4. Ткаченко О. Г., Піднебесна О. Г., Данильченко Т. В. Кримінологічний та психологічний портрет засудженого-колаборанта: аналітичний огляд. Чернігів : Пенітенціарна академія України, 2026. 60 с. URL: https://dspace.pau.edu.ua/handle/123456789/1471 . С. 51–52.

5. Тома М. Г. Кримінологічні аспекти колабораціонізму. *Науковий вісник Ужгородського національного університету.* Серія: Право. 2025. Т. 4, № 90. С. 179–183. DOI: https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.90.4.24 .

6. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення за 2022 рік. Київ, URL: https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2 (дата звернення: 10.09.2026).

7. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення за 2023 рік. Київ, URL: https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2 (дата звернення: 10.09.2026) .

8. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення за 2024 рік. Київ, URL: https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2 (дата звернення: 10.09.2026).

9. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення за 2025 рік. Офіс Генерального прокурора. URL: https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2 (дата звернення: 10.09.2026).

10. Єдиний звіт про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення за січень-грудень 2022 року. Офіс Генерального прокурора. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchinili-kriminalni-pravoporushennya-2016-2024-roki (дата звернення: 15.09.2026).

11. Єдиний звіт про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення за січень-грудень 2023 року. Офіс Генерального прокурора. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchinili-kriminalni pravoporushennya-2016-2024-roki (дата звернення: 15.09.2026).

12. Єдиний звіт про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення за січень-грудень 2024 року. Офіс Генерального прокурора. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchinili-kriminalni-pravoporushennya-2016-2024-roki (дата звернення: 15.09.2026).

13. Єдиний звіт про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення за січень-грудень 2025 року. Офіс Генерального прокурора. URL: https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchinili-kriminalni-pravoporushennya-2 (дата звернення: 15.09.2026).

References:

1. Verkhovna Rada of Ukraine. (2001). Kryminalnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 05.04.2001 r. No. 2341-III [Criminal Code of Ukraine: Law of Ukraine No. 2341-III dated April 5, 2001]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text

2. Verkhovna Rada of Ukraine. (2022). Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo vstanovlennia kryminalnoi vidpovidalnosti za kolaboratsiinu diialnist: Zakon Ukrainy vid 03.03.2022 No. 2108-IX [On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine on Establishing Criminal Liability for Collaborative Activities: Law of Ukraine No. 2108-IX dated March 3, 2022]. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2108-20#Text

3. Puhach, S. (2024). Kryminolohichna kharakterystyka osoby zhinky, yaka pidozriuietsia v uchynenni kolaboratsiinoi diialnosti [Criminological characteristics of a woman suspected of committing collaborative activities]. 22–26. https://doi.org/10.32999/ksu2307-8049/2024-3-4

4. Tkachenko, O. H., Pidnebesna, O. H., & Danylchenko, T. V. (2026). Kryminolohichnyi ta psykholohichnyi portret zasudzhenoho-kolaboranta: Analitychnyi ohliad [Criminological and psychological portrait of a convicted collaborator: An analytical review]. Chernihiv: Penitentiary Academy of Ukraine. https://dspace.pau.edu.ua/handle/123456789/1471

5. Toma, M. H. (2025). Kryminolohichni aspekty kolaboratsionizmu [Criminological aspects of collaborationism]. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriia: Pravo, 4(90), 179–183. https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.90.4.24

6. Office of the Prosecutor General of Ukraine. (2022). Iedynyi zvit pro kryminalni pravoporushennia za 2022 rik [Unified report on criminal offenses for 2022]. Kyiv. https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2

7. Office of the Prosecutor General of Ukraine. (2023). Iedynyi zvit pro kryminalni pravoporushennia za 2023 rik [Unified report on criminal offenses for 2023]. Kyiv. https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2

8. Office of the Prosecutor General of Ukraine. (2024). Iedynyi zvit pro kryminalni pravoporushennia za 2024 rik [Unified report on criminal offenses for 2024]. Kyiv. https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2

9. Office of the Prosecutor General of Ukraine. (2025). Iedynyi zvit pro kryminalni pravoporushennia za 2025 rik [Unified report on criminal offenses for 2025]. Kyiv. https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2

10. Office of the Prosecutor General of Ukraine. (2022). Iedynyi zvit pro osib, yaki vchynyly kryminalni pravoporushennia za sichen–hruden 2022 roku [Unified report on persons who committed criminal offenses in January–December 2022]. https://www.gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchinili-kriminalni-pravoporushennya-2016-2024-roki

11. Office of the Prosecutor General of Ukraine. (2023). Iedynyi zvit pro osib, yaki vchynyly kryminalni pravoporushennia za sichen–hruden 2023 roku [Unified report on persons who committed criminal offenses in January–December 2023]. https://www.gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchinili-kriminalni-pravoporushennya-2016-2024-roki

12. Office of the Prosecutor General of Ukraine. (2024). Iedynyi zvit pro osib, yaki vchynyly kryminalni pravoporushennia za sichen–hruden 2024 roku [Unified report on persons who committed criminal offenses in January–December 2024]. https://www.gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchinili-kriminalni-pravoporushennya-2016-2024-roki

13. Office of the Prosecutor General of Ukraine. (2025). Iedynyi zvit pro osib, yaki vchynyly kryminalni pravoporushennia za sichen–hruden 2025 roku [Unified report on persons who committed criminal offenses in January–December 2025]. https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-osib-yaki-vchinili-kriminalni-pravoporushennya-2

Дата першого надходження статті до видання: 25.09.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 21.10.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 26.11.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)